

Voortijdig einde

9 mei t/m 30 mei

Beleef de Lente

Zoektocht	9 mei
In de nesten	11 mei
Piepende eieren	13 mei
Klaar voor de kuuks	16 mei
Koekoek	18 mei
Huisvljijt	21 mei
Zoek de verschillen	23 mei
50 keer	25 mei
Onder moeders paraplu	28 mei
Het mocht niet zo zijn	30 mei

Zoektocht

9 mei, Titia Bijwaard

Waar is Ma(1) nu? Vermoedelijk ergens in de buurt. Maar dat klinkt gemakkelijker dan het is. De Rottige Meente is namelijk zo'n 1165 hectare groot en er zijn veel ooievaarsnesten. Dat komt omdat er vroeger in buurdorp Spanga een buitenstation was voor de herintroductie van ooievaars in Nederland.

Zomaar wat buurtnesten (2024, foto's Titia Bijwaard)

Overall nesten

Het ooievaarsstation in Spanga is inmiddels gesloten voor publiek, maar er nestelen daar nog steeds veel ooievaars. Langzaam aan zijn de ooievaars vanuit Spanga gaan uitwaaiëren. Rondom ons ooievaarsnest zijn er al zeker dertig bewoonde nesten in de Rottige Meente. Op de foto zie je een kleine selectie daarvan. Dat zijn dus ook steeds vaker door de ooievaars zelf gebouwde boomnesten.

Herkenning

De meeste ooievaars zijn ongeringd. Op een snelle tocht langs de nesten lijken dat dan onbekende ooievaars, want Ma(1) is links zwartgeringd. Maar toch zag ik bij de ooievaar die in onderstaand filmpje over de sloot sprong iets bekends: een zwarte staartveer! (het beste te zien rond 0:23 sec.). En laat dat nu toevallig samenhangen met het broedpaar Pa en Ma: bijna elk jaar bleek er op ons nest wel een jong tussen te zitten met een zwarte staartveer. Genetisch bepaald dus blijikbaar, maar

we weten niet van welke zijde. Hopelijk komen we daar dan later dit jaar achter, als de jongen op ons nest in de veren komen. Weer een zwarte staartveer? Dan is het vast Pa die dat doorgeeft.

En zolang ik Ma niet tegenkom, troost ik me maar met de gedachte dat er in ieder geval nog een kuuk van haar in de buurt nestelt.

terug

In de nesten

11 mei, Caroline Walta

Een ooievaarsnest is nooit 'af'. Het hele seizoen zal het paar bezig blijven met onderhoudswerkzaamheden en het aanbrengen van nieuw nestmateriaal. Met lege handen aankomen en dan een beetje gaan staan niksen, dat is er niet bij.

Je ziet in onze clips hoe gebruikelijk het is, dat de partner 'een nuttige boodschap' meeneemt als hij of zij naar het nest terugkeert: een pluk stro of hooi, een snavel blad, een stevige tak. En als je niets bij je hebt bij terugkeer, dan zorg je dat je gelijk aan de slag gaat met het voorhanden materiaal op het nest.

Het nest lijkt een opeenstapeling van takken, die lukraak zijn neergelegd. Maar dat is niet zo: het materiaal is zorgvuldig in elkaar gevlochten. De buitenrand is van stevige takken, de nestkom bestaat uit zachtere stoffen, zoals hooi en gras.

Een ooievaarspaar gebruikt jaarlijks hetzelfde nest en door de aanvoer van nieuw nestmateriaal wordt het in de loop van de jaren steeds hoger. Je kunt vaak aanhouden dat een hoog opgebouwd ooievaarsnest ouder is dan een laag nest.

Toch gaat het soms mis in de bouw. Zo is te zien in deze video van een webcam van de Spaanse vogelbescherming bij een ooievaarsnest in Madrid. De broedende vogel wordt met nestrand en al omver geblazen, maar komt dapper terug om verder te broeden.

Wat een strijder!

Collage: Caroline Walta

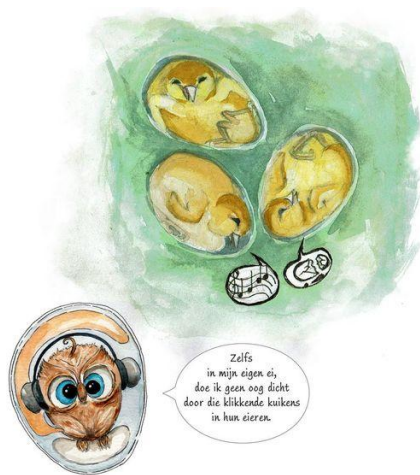
[terug](#)

Piepende eieren

13 mei, Arda van der Lee

Kuikens van allerlei vogels maken al geluiden voor hun geboorte. Wie wel eens (kippen)eieren in een broedmachine heeft uitgebreed, kent die piepgeluidjes in de eieren. Communiceren de oudervogels ook op ons nest met de jongen, die nog in het ei zitten?

Illustraties | Sylvia Vermaas (kuikens) & Doortje van Dijk (uiltje)

Vanuit het ei onderhoudt het kuiken contact met zijn ouders, broertjes en zusjes. Door middel van geluid geeft hij bv. aan dat hij afkoelt, waarop de dienstdoende ouder weer op de eieren gaat zitten.

Nestvliders

Bij nestvliders (vogels waarbij de jongen enkele uren na het uitkomen al rondlopen) is het van belang dat de jongen tegelijk uitkomen. De ouders kunnen niet én het nest én de rondscharrelende jongen bewaken. De kuikens communiceren dan

ook met klikgeluiden met elkaar en weten op die manier hun geboorte te synchroniseren.

Op ons ooievaarsnest is het niet zo belangrijk dat de jongen direct na elkaar uitkomen. Ze kunnen nergens heen en worden nog weken door de ouders verzorgd. Daarom gaan de ouders ook niet pas broeden als alle eieren gelegd zijn, maar al na het 2e ei. Dat hebben we dit jaar ook weer gezien.

Maar toch

Maar toch zou het kunnen zijn dat de ouders communiceren met de eieren, en de kuikens in het ei ook met elkaar. Maar die geluidjes zijn misschien te zacht om door de microfoon op de camera opgepikt te worden. Of horen we het wel?

Eenmaal uit het ei gaan de jongen steeds luider reageren op hun ouders: ze sissen en gaan verbazend vroeg ook al pogingen doen om te kleppen

Illustraties: Sylvia Vermaas (kuikens) en Doortje van Dijk (uiltje)

terug

Klaar voor de kuuks?

16 mei, Titia Bijwaard

Er hing deze week magie in de lucht boven het ooievaarsnest. De eieren werden ingestraald door het noorderlicht en dat wilden de kuikens wel met eigen ogen aanschouwen. Op 15 mei 2024 om 13:10 uur worstelde kuuk 1 zich onder zomerse temperaturen uit het ei. Wanneer volgt kuuk 2?

Ooievaarsnest in noorderlicht (10 mei 2024, foto Titia Bijwaard)

In balans

Na de roerige start en het wennen aan elkaar was er rust rondom het ooievaarsnest. Het viel de laatste dagen al op dat beide partners meer met het verfijnen van de nestkom bezig waren. Er werd zorgvuldig een heerlijk zacht bedje voor de kuikens opgemaakt. En Pa en Ma2 lieten zien dat ze heel graag wilden broeden door met snavelprikjes de ander aan te sporen om te wisselen op de eieren. Deze eieren hebben geen risico gelopen op afkoeling!

Ma2 als moeder

Beleef de Lente maakt duidelijk zichtbaar dat het voor alle vogels spannend is of een broedseizoen goed verloopt. Dat hangt niet alleen van de externe omstandigheden af, maar ook van de ervaring van de ouders. Van Pa weten we dat hij goed voor zijn kroost kan zorgen. Maar van Ma2 moeten we dat nog afwachten. Er zijn me een paar dingen opgevallen waardoor ik denk dat dit misschien haar eerste broedseizoen is. Zo leek ze nog niet goed te weten wat ze nu met kuuk 1 aan moest toen die net uit het ei was gekomen. Ze stapte steeds wat onhandig rond de eieren. En afgelopen nacht was het de tweede keer dat ze een hele nacht wegbleef van het nest en Pa zonder afwisseling alleen moest broeden. Als alle kuikens zijn uitgekomen, dan wordt het hard werken voor beide ouders en moeten ze volledig op elkaars broedzorg kunnen vertrouwen. Laten we hopen dat Ma2 hier nu, na de coaching door Pa, ook echt klaar voor is!

terug

foto Wim van Nee

Koekoek

18 mei, Wim van Nee

Nauwelijks hoorbaar valt het van het nest af in het gras. Een lege dop, de verpakking van een cadeautje dat zichzelf heeft uitgepakt.

Weer heeft zo'n klein en hulpeloos lijkend kuiken het voor elkaar gekregen om uit te breken. De dop is mooi rond opengepikt, als teken dat het kuiken het ook echt zelf heeft gedaan. Geen gehakte gaten erin, veroorzaakt door een ei-liefhebber die het ook om de inhoud zou gaan.

Iets vreemds

Maar er is iets vreemds aan de hand op het nest in Nijetrijne.

Omdat het broeden begint vanaf het tweede ei, komen de eerste twee eieren min of meer gelijktijdig uit. We hebben dat al jaren achtereen kunnen zien, eerst op het BdL-nest in Gennep en vorig jaar in Nijetrijne. Dit jaar blijkt het niet zo te lopen. Er is één ei uit, maar de andere is na een dag nog steeds dicht. Er moet iets mee aan de hand zijn. Misschien onbevruucht, of een probleem met het kuiken. Maar het goede nieuws is het uitkomen van het derde en het vierde ei vanmorgen!

Koekoek

Al dagen kun je de koekoek zijn eigen naam horen roepen, als een vrolijk 'welkom' voor de jonge ooievaars. Ooievaarsouders krijgen het druk met de opvoeding, maar voor de koekoek ligt dat

anders. Ze hebben geen nest, maar wel legdrang. Ze gaan hun ei *ooievaren*. Dat is een mooi werkwoord en het betekent: Ze gaan hun ei *te vondeling leggen*, in het nest van een nietsvermoedende veel kleinere zangvogel. Die zal het uitbroeden en de opvoeding voor zijn rekening nemen, alsof het een eigen jong is. De koekoek-ouders hoeven zich niet druk te maken om de opvoeding van hun eigen kroost.

(1+5):2=3

In tegenstelling tot de koekoek *ooievaren* ooievaars zelf niet, ze leggen hun eigen eieren of jongen niet te vondeling. Maar ze kunnen wel worden *geooievaard*.

Dat brengt ons terug naar de beginjaren van het ooievaarsproject, de jaren '70. De basispopulatie die in gevangenschap werd gehouden, was klein. Er moesten voldoende vogels worden gefokt om uit te kunnen zetten in de natuur. Daarbij was ieder ei kostbaar en ieder jong nog meer. Wanneer een broedpaar slechts één ei had en een ander broedpaar vijf eieren van ongeveer dezelfde legdatum, dan konden eieren overgelegd worden, waardoor beide broedparen elk drie eieren gingen uitbroeden. Ze accepteerden dit zonder bezwaar.

Maar als het nu niet om eieren gaat, maar om jongen? In het verleden is ook dit weleens gedaan. Het gebeurde weloverwogen. De jongen moesten bijvoorbeeld ongeveer van gelijke leeftijd zijn en een nest met één jong moest niet worden uitgebreid naar vier. Zo zijn ooievaarskuikens in het verleden succesvol *geooievaard*.

Tweede helft

In Nederland komen de meeste eieren uit in de periode van half april tot half mei. De meeste eieren zijn dus gedopt. Het rustige broeden is gedaan, een drukke tijd is aangebroken. We gaan met drie kuikens de tweede helft in.

Koekoek

terug

Huisvlijt

21 mei, Arda van der Lee

Zoals bekend braken de ouders het voedsel voor de kuikens uit, zo midden in het nest. Nu met de kleine jongen vooral regenwormen en ander klein grut, wat makkelijk in de snaveltjes past. Maar zo'n natte kwak eten maakt het nest wel vies.

De eerste weken eten de kuuks lang niet alle wormen op, die de ouders uitbraken. Blijven die glibberige, natte wormen met modder en natte aarde in het nest liggen, dan wordt dat er niet schoner op. Dus dat moet worden opgeruimd. Anders gaan die regenwormen, slakken of rivierkreeftjes maar liggen rotten en stinken. Bovendien, zonde om ze niet op te eten. Het zijn bommetjes eiwit. Dus als ze over blijven, dan weten de ouders er wel raad mee.

Eierschalen in het gras

En als je dan toch aan het poetsen bent, kom je misschien wel eierschalen tegen. Weg er mee, uit het nest, gewoon naar beneden kieperen. Een extra bewijs dat er kuikens uit het ei zijn gekropen. Handig bij nesten zonder webcam.

"Flatsj"

De jongen, zeker als ze klein zijn, poepen in het nest. En bij vogels zijn dat geen droge keutels, maar is het een natte 'flatsj'. Gewoon in het nest. Dus ook daar werk aan de winkel voor de ouders! De

nattigheid (van het braken en de dunne poep van de jongen) moet worden bestreden. Anders zouden de kuuks binnen de kortste keren in de viezigheid zitten. Het nest wordt dus 'opgeschud' en vaak aangevuld met zacht materiaal als droog gras en riet. Daarom brengen de ouders steeds verse voeding voor het nest. Met veel zorg wordt het tussen de kleintjes gestopt.

terug

Zoek de verschillen

23 mei, Titia Bijwaard

Inmiddels is Ma2 al een week moeder en ze doet het geweldig! Ervaring, hormonen, instinct of goed voorbeeld van Pa? Hoe dan ook: het is genieten hoe ze in haar rol groeit. En de kleine kuuks groeien net zo hard met haar mee. Wat kunnen we verwachten als we het vergelijken met vorig broedseizoen?

Terugblik

In 2023 was Ma(1) nog de vrouw van Pa. Zij had veel ervaring en omdat ze ook al lang samen waren op het nest startte het seizoen mooi op tijd. Er werden vijf eieren gelegd. Op 30 april kwam kuuk 1 uit het ei en op 5 mei kuuk 5. Vijf dagen later, na veel regen, overleden helaas drie kuikens door onderkoeling. De overgebleven twee kuikens zijn op 3 juni geringd en op 4 juli 2023 uitgevlogen. In de mooie filmpjes van Jan-Willem van vorig jaar is alles nog terug te zien. Wat opvalt in die eerste week van de kuuks, is dat Ma(1) al veel met snavel en poot haar jongen 'onderzoekt'. Was dat haar ervaring? Of was het omdat de situatie al zo snel verslechterde?

Zonsopkomst ooievaarsnest (2 mei 2024, foto Titia Bijwaard)

2024 Tot nu toe

In mijn vorige blog sprak ik de hoop uit dat Ma2 er klaar voor was. Het was duidelijk even wennen. De eerste voeding ging moeizaam en ze leek nog niet te beseffen dat ze dat voor het kuiken deed. Ze at het zelf bijna gelijk weer op. Maar bij kuuk 2 ging het voederen al beter. En inmiddels is ze echt al meer met haar drie jongen bezig. Ze deponert het voedsel meestal netjes voor de kleine snaveltjes. Ze kunnen er zo bij, als het ei niet teveel in de weg ligt. Want dat niet uitgekomen ei wordt nog steeds warm gehouden. Zouden de ouders bewust nog aan het broeden zijn? Dat kan voor de kleine kuuks geen kwaad, nu er elke dag ook regenbuien overtrekken. Als Pa en Ma2 opstaan hangen ze lekker tegen het warme ei aan. En zo te zien komen ze nog niets tekort. Die energie hebben ze ook nodig om naar de 'dikkontjes'fase door te groeien. Dan zal het vanzelf wel duidelijk worden wat er verder met het ei gebeurt. En hoe de band tussen Ma2 en haar kuuks zich verder ontwikkelt.

terug

foto Wim van Nee

50 keer

25 mei, Wim van Nee

Hun blik is constant naar beneden gericht en iedere stap is een hap. Bijna elke hap is raak. De prooien zijn zo klein dat het van een afstandje niet te zien is wát ze oprapen.

Stapelvoedsel voor ooievaars: regenwormen en grote insecten

Klein

En juist dat kleine is nu belangrijk, het past goed door de keeltjes van de jongen. Ze moeten de maaltijd nog wel zelf oppakken met dat handige stukje gereedschap, de snavel. Een mol, dat gaat niet werken en een muis ook nog even niet.

Stapelvoedsel

We hebben op de beelden prachtig kunnen zien dat er enorme hoeveelheden wormen gevoerd worden. Wat ze verder ook eten, zonder regenwormen en insecten kunnen ze niet. Dit onmisbare voedsel wordt stapelvoedsel genoemd.

Predator

Door het bewerken van de grond komt het kleine dierlijke leven aan de oppervlakte en de ooievaars kunnen er gemakkelijk bij. Ze jagen er niet op, ze rapen het op, ze verzamelen. Al die vele kleintjes maken één grote.

Ze zijn niet alléén op de akker. Een grote groep gele kwikstaarten heeft de tractor ook ontdekt en ook zij doen zich tegoed aan wat er aan voedsel tevoorschijn komt. Zo'n groot maatverschil tussen ooievaar en gele kwikstaart, maar wat ze zoeken is hetzelfde: klein dierlijk leven. Ze zijn beide predator.

Bouwen en verbranden

Het skelet, de spiermassa, de veren, alles moet opgebouwd worden en groeien. Daar zijn eiwitrijke bouwstoffen voor nodig en die moeten dus komen uit een gevarieerd menu van dierlijk voedsel. Eenmaal volgroeid zijn bouwstoffen alleen nog nodig voor het onderhoud van het ooievaarslichaam. De cellen in het lichaam vervangen zichzelf continu en ieder jaar wordt het verenpak vervangen. Voor het dagelijks leven heeft de ooievaar vooral brandstoffen nodig. Hiermee laat hij zijn inwendige kachelkje branden en hij haalt er energie uit om te bewegen.

Goede voeding

Bij jonge ooievaars ligt het accent dus op de opbouw van het lichaam, bij volwassen dieren op het onderhoud ervan. De samenstelling van het menu luistert daarom voor de jongen nauwer dan voor hun ouders.

Bij mensen is het niet anders. Het belang van goede voeding tijdens de jeugd is groot. Het bouwt een lichaam op als basis voor de rest van het leven.

50 keer

Dierlijk voedsel is eiwitrijk en het mooie is, dat die eiwitten zowel bouwstof als brandstof kunnen zijn. Met het voedsel zoeken en het voeren van de hongerige jongen hebben de oudervogels het heel druk. En er moet heel veel voedsel beschikbaar zijn. Hoe krijgen ze het anders voor elkaar om de jongen in 10 weken tijd 50 keer zo zwaar te laten worden?

Pas deze berekening maar eens toe op een mensenbaby van 3 kilogram ...

Gele kwikstaart

foto Wim van Nee

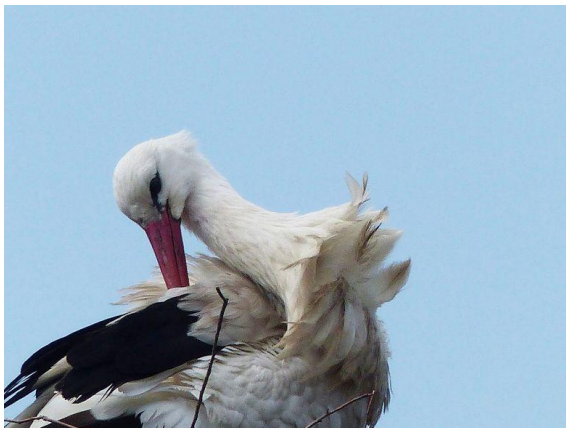
terug

Onder moeders paraplu

28 mei, Arda van der Lee

De ene na de andere bui teistert de nesten overal in Nederland. De volwassen ooievaars zien er verfromfaaid uit. Toch biedt hun verenpak voldoende bescherming tegen de nattigheid. De (kleinere) kuikens kunnen schuilen onder moeders (en vaders) vleugels. Toch heeft een kuiken het niet gered.

Poetsen

Een goed onderhouden verenkleed is van levensbelang. Veren zijn nodig om te kunnen vliegen en voor warmte-isolatie. Vogels besteden dan ook dagelijks veel tijd aan het onderhoud van hun verenpak. Met behulp van hun snavel houden ze de veren op hun plek en verwijderen ze veerluizen en mijten die er gaten in maken.

Poetsen

Ook het invetten van het verenkleed met de 'poetswas' uit de stuitklier hoort bij de dagelijkse poetsactiviteiten. Veel vogels wrijven tijdens het poetsen van de veren snel met de snavel over de vetklier of stuitklier, die vlak boven de staart zit. Door het 'masseren' met de snavel wordt de klier gestimuleerd om kleine hoeveelheden was uit te scheiden dat vervolgens met strijkende bewegingen van de snavel over de veren gesmeerd wordt.

Onder moeders paraplu

Ingevette veren laten geen water door, onmisbaar tijdens een forse plensbui. Zo behouden de veren hun isolerende werking en raakt de vogel niet doorweekt. En zitten de kleine kuikens lekker droog onder moeders paraplu.

Nat, natter, natst

Toch kunnen grote hoeveelheden regen ook voor problemen zorgen. De 'broedende' vogel lukt het nog wel om op de kleinere jongen te zitten, om hen zo te beschermen tegen de regen en warm te houden. Maar de ouders lopen door natte weilanden, op zoek naar voedsel en komen kletsnat terug op het nest. De kuikens worden daardoor vochtig. En ook het nest met de 'warme' voering wordt natter en natter. De kuikens kunnen zo verkleumen en onderkoeld raken, kunnen dan niet meer goed bewegen en eten. Deze combinatie van regen, kou en daardoor geen voedsel kan kleine kuikens fataal worden. Is dat ook de reden waarom één van de kuikens het nu niet heeft gered?

Tussen de buien schijnt de zon

Maar schijnt de zon af en toe tussen de buien door, dan drogen ouders en jongen en wordt nieuwe voering naar het nest gebracht. Dan verschijnen de kopjes weer boven de nestrand en worden de regenwormen met smaak naar binnen gewerkt. En dit jaar lukt het wel met die regenwormen, met al die regen.

Af en toe een buitje is prima. Want regent het te weinig, dan hebben de ouders grote moeite om voldoende regenwormen aan te voeren. De grond is dan keihard, vind daar maar eens wormen in!

terug

Opwarmen in de zon

Het mocht niet zo zijn...

30 mei, Titia Bijwaard

In de natuur hangt alles samen. Wij mensen willen graag een verklaring waarom de dingen gaan zoals ze gaan. Ook bij de ooievaars. Gisteren overleden helaas de twee laatste kuuks, nog geen twee weken oud. Waarom is het deze lente niet gelukt? Vorige week leek alles nog de goede kant op te gaan.

Ma2 op het nest
(30 mei 2024, foto Albert Westerhuis)

Levenslessen voor Ma2

We zullen het nooit zeker weten, maar waarschijnlijk is dit het eerste legsel voor Ma2. Met vallen en opstaan moet ze leren hoelang ze moet broeden, wanneer ze Pa moet aflossen, hoe vaak ze de eieren

moet keren, wanneer langer doorbroeden geen zin meer heeft.

En daarna wat voor eten de kuuks wanneer nodig hebben, hoe ze dat moet opdiene, hoe je weet of ze genoeg hebben gehad, en wat je moet doen om ze te beschermen tegen de gevaren van buitenaf.

Hoe moeilijk dat is hebben we op dit nest al gezien in 2013 bij Ma(1) met haar vorige ongeringde partner. Ma was toen slechts twee jaar oud. Eén kuuk haalde het tot het ringen en bleek bij de metingen al wat te licht in gewicht te zijn. Vervolgens kwam er een hele droge periode en is dat jong alsnog overleden op het nest. Het jaar daarna vlogen er van dat koppel wel twee jongen uit.

Levenslessen voor Pa

Na negen broedseizoenen samen liet Ma(1) hem alleen op het nest. Dat kostte Pa na de winterperiode veel extra energie. Er bleken gelijk meer kapers op de kust te zijn: ooievaarskoppels die het nest nu dachten over te kunnen nemen. Tegelijkertijd moest Pa ook gaan daten met Vreemde Vrouwen en daarna een paarband opbouwen met Ma2. Dit broedseizoen werd door die late start al extra kort.

Pa kreeg te maken met een andere routine dan hij met Ma(1) gewend was. Ma2 bleef twee keer een nacht weg. Ze had veel tijd nodig om te foerageren en kwam dan met kleine porties terug. En op dit nest is er, voor zover we weten (want we kunnen pas sinds vorig jaar van bovenaf in de nestkom kijken) niet eerder een ei niet uitgekomen. Misschien was Pa zonder dat ei ook vaker en langer overeind gebleven zodat hij meer had kunnen reageren op de behoefte van de kuuks.

Noodlot voor kuuks

De start leek wat het weer betreft wel ideaal: na een natte winter volgde een meer zonnige periode. Toen het half mei toch weer veel ging regenen werden vooral het zuiden en oosten van het land zwaar getroffen. Naar verhouding viel het hier in de Rottige Meente mee. Maar onze kuuks waren nog in een hele kwetsbare fase. Arda legt dat in haar [vorige blog](#) heel goed uit.

Al met al werd het steeds moeilijker voor Pa en Ma2 om dit broedseizoen tot een succes te maken. De kuuks gingen achteruit, werden zelfs nog een paar keer kort alleen gelaten. Alle hoop en positieve energie die vanuit de trouwe volgers van Beleef de Lente naar de kuuks werd gezonden mocht niet meer baten. De kuuks hebben het helaas niet gered.

Einde broedseizoen

Ooievaars hebben veel tijd nodig om uit te kunnen vliegen en daarna op wintertrek te kunnen gaan. Een tweede legsel lukt dan niet meer. Het is nog even afwachten wanneer Pa en Ma2 beseffen dat ook het laatste ei niet gaat uitkomen. De dode kuuks zullen misschien op het nest blijven liggen en vergaan. Mochten Ma2 of Pa ze over de rand werken, dan worden ze vaak al door een aaseter geruimd voordat wij ze vanuit onze tuin dieper het natuurgebied in kunnen verplaatsen.

Voor Albert en mij is het ook afwachten of en hoelang Pa en Ma2 nog samen op het nest blijven. Als de camera uitgaat blijven wij uiteraard alle ontwikkelingen volgen. Hopelijk zien we ze volgend jaar weer samen terug op dit nest. En kunnen we dat als vrijwilligersteam Ooievaar van Beleef de Lente met jullie allen delen. Een [Tikkie](#) voor Vogelbescherming kan daarbij helpen! Hartelijk dank voor het meeleven en veel plezier met alle andere (uitvliegende!) kuuks van Beleef de Lente!

terug